

[Boeck-Hansen.]

nem. De mindste Skibe sætter jo nok ikke saa megen Pris paa at komme ud paa Nord-søen, medens det for de lidt større Skibe sikkert er af meget stor Betydning.

Men jeg stiller det Spørgsmaal: Hvis man nu bygger disse Moler, vil det saa blive godt? Vil Gennemsejlingen kunne holde sig? Vil der ikke lægge sig en Puller paa Sydsiden af den nordre Mole?

Jeg kan af Overslaget forstaa, at man har regnet med en vis aarlig Udgift til Vedligeholdelse, derunder vel ogsaa til Oprensning. Der bliver Tale om mange Penge, inden Anlægget bliver færdigt — alt i alt vel op imod 100 Mill. Kr. Og kapitaliserer man Vedligeholdelsen og Driften af Havnene, kommer det til at dreje sig om saare mange Penge. Hvis altsaa Lovforslaget gennemføres paa den ene eller den anden Maade, og selv om det ogsaa skulde blive noget billigere, tror jeg dog, Befolkningen deroppe maa sige, at den øvrige Del af Landet ikke har været karrig, men har vist al den Imødekomme og al den Forstaaelse af deres vanskelige Kaar, som man kan kræve. Jeg kan ikke tro andet, end at Befolkningen deroppe, hvis vi gør vort yderste for at skabe de bedst mulige Forhold og de sikreste Forhold — for det afgørende er jo at sikre Menneskeliv, sikre Mennesker mod Katastrofer —, vil være glad for det. Naar man tænker paa den store Fiskerarmada, der var henede, saa forstaaer man jo godt, at det for disse Mennesker er et Livsspørgsmaal, ja, et Livslykkespørgsmaal at faa Lov til at bo og arbejde der, hvor de nu engang har slaaet sig ned, men *de* maa til Gengæld kunne forstaa, at den øvrige Del af Befolkningen gerne vil komme dem til Hjælp, nu da det gælder derom.

For Landbruget vil det nok betyde nogle Millioners Værdiforøgelse at faa sikre Vandstandsforhold i Limfjorden, men om det bliver saa stort i Forhold til de Penge, der skal anvendes, er et helt andet Spørgsmaal; mere end en 3—4 Mill. Kr.s Værdiforøgelse kan der vist ikke blive Tale om.

Jeg synes, det er en stor Fordel, at Vandbygningsvæsenet har projekteret en større Gennemstrømningssluse, saaledes at der kan bibeholdes Saltvand i Fjorden, hvorved Limfjordsfiskerne kan opretholde deres Erhverv ganske uændret. Endelig har Staten jo da ogsaa en ikke uvæsentlig Indtægt ved Østersfiskeriet, og det tænker jeg ogsaa skal opretholdes, hvis Saltholdigheden tillader det.

Om den valgte Molekonstruktion er den rigtige, skal jeg overhovedet ikke indlade

mig paa at bedømme. Jeg tror i hvert Fald, den er rigtigere i Forhold til de Omkostninger, den vil medføre, end det vilde være at føre Molerne ned paa fast Bund, for det vilde efter mit Skøn blive uoverkommeligt dyrt og slet ikke svare til de Ekstraudgifter, der vilde komme til at hvile derpaa. Hvor store Vedligeholdelsesudgifterne vil blive, er det vist ogsaa svært at skønne over, naar man bygger saadanne svømmende Moler.

For os ligger det saaledes, at vi gerne vil være med til at sikre Forholdene deroppe saa godt, som det paa nogen Maade kan gøres, samtidig med at vi gerne vil bevare Forholdene bedst muligt for Befolkningen deroppe. Kan dette ske i Forbindelse med, at vi sparer nogle Penge, vilde det være godt. Jeg tror ikke, man skal gaa ind paa den omtalte Svellekanal — den tror jeg, man skal holde sig borte fra. Det er vor Indstilling, at vi som sagt gerne vil sikre Tangerne og Byen deroppe, og vi vil gerne gaa med til et Udvalgsarbejde for at finde frem til det bedst mulige Resultat, saa at Befolkningen skal føle sig tilfreds og saa tryk, som det paa nogen Maade er muligt, og saaledes at den kan fortsætte sit Erhverv uhindret. Derfor tilsiger vi vort velvillige Medarbejde i et Udvalg, for at vi saa hurtigt som muligt kan komme til et Resultat.

Aksel Larsen: Det er et meget stort, omfattende og betydningsfuldt Lovforslag, vi her behandler; det fremgaar ikke alene af den Omstændighed, at den højtærede Minister holdt en meget instruktiv og lang — og jeg erkender, det var nødvendigt, den var lang — Forelæggelsestale, men ogsaa af den Omstændighed, at Forslaget medfører store Udgifter for Staten, og deraf, at Behandlingen af Lovforslaget her i Tinget er imødeset med stor Interesse, og at det har været nødvendigt for den højtærede Formand at beregne en hel Dag fra Kl. 10 Formiddag for om muligt at faa første Behandling tilendebragt.

Jeg finder Anledning til straks i Begyndelsen af mine Bemærkninger at erindre om, at dette Lovforslag er af Betydning for hele Landet, ikke blot for Thyborøn By og Havn og for de vestlige Limfjordshavne og Limfjordsomraader. Det er givet, det mener jeg, man maa sige efter at have gjort sig bekendt med alt det Materiale, der foreligger i denne Sag, at saaledes som Tilstandene er, kan man ikke lade dem vedblive med at være, det kan ikke gaa ved Thyborøn, der maa gøres noget. Men samtidig maa man gøre sig klart, at rent bort-